

ندا سعیدی
باغ عدن کوچ می‌کند؛ کوچنده سنگ می‌شود

Neda Saeedi
Garden of Eden Moving; A Petrified Tribe

در پژوهش‌های هنری‌ام، بیش از هر چیز دیگری به مناظر شهری و ارتباط میان بدن انسان و معماری توجه دارم: ارزش، مادیت، قدرت/ناتوانی، و مالکیت بدن، در تناسب با ساختن یک بنا و یا گسترش پروژه‌های توسعه‌ی شهری. در بسیاری از کارهایم، به تاریخ، و رابطه‌ی میان فرم‌ها، مادیت و مفاهیم می‌پردازم. از آن‌جا که منبع الهام چیدمان‌های من مکان‌هایی واقعی و شرایطی است که باعث به‌وجودآمدن آن‌ها شده است، مواد مورد استفاده در حجم‌هایم معمولاً از تاریخچه یا روایتی که می‌خواهم شرح دهم برگرفته شده‌اند. ارائه‌ی کارم در رسانه‌ی چیدمان به من اجازه می‌دهد تا تصاویر و قصه‌های چندلایه را به شکل یک تجربه بازگو و در عین حال آن‌ها را در فرم‌هایی یکتا خلاصه کنم — به‌طوری‌که پیچیدگی محتوا حفظ شده، اما به‌صورتی ملموس ارائه شود. جنس و فرم خاص هرکدام از کارها، بخشی از قصه را روایت می‌کند.

In my artistic research I am engrossed in urban landscapes, the relationship between the human body and architecture: the value, materiality, power/powerlessness and ownership of the body in relation to the construction of a building or the expansion of urban development projects. In my works I also address history, the relationship between forms, materiality and concepts.

As my installations' point of departure are actual physical places and the circumstances around their crystallization, the materiality of the sculptures are often borrowed from the aspects of the (hi)story I am about to narrate. The medium of installation allows me to unfold the multi-layered images and narratives into an experience while at the same time condensing them into singular form where the complexity of the content is retained but displayed in a tangible way. The specific materiality and form of each piece tells a part of the story.